

Ավետիք Իսահակյան

Ցաված սիրտը երգեր հյուսեց

Ցաված սիրտը երգեր հյուսեց,
Երգեց անուշ ու տխուր,
Վիշտըս հալվեց, արցունք հոսեց,
Վճիտ, ինչպես ջինջ աղբյուր:

Հավքերի պես երգերս թռան,
Հովերի հետ գնացին,
Արցունքներըս ցողեր դառան,
Վարդի ծոցում շողացին:

Անցան օրեր – եկավ մահը,
Սառ հողի տակ քուն մտա.
Իմ արցունքով շաղաղ վարդը
Շվաք ձգեց իմ վրա:

Հովերն եկան, շիրմիս վրա
Տխուր երգեր երգեցին.-
Ա՛խ. Իմ անուշ, իմ վաղուցվա
Հյուսած երգերս երգեցին...

1891

Ալեքսանդրապոլ